

1
1
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

(คู่มือฉบับ)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ 14 / 2545

เรื่อง ให้ออกใบรับรองการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง

เพื่อให้ได้ข้อมูลและสถิติการประกันภัยทางทะเลและขนส่งที่ถูกต้องและครบถ้วนเพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยทางทะเลและขนส่ง รวมทั้งให้การปฏิบัติการรายงานข้อมูลและสถิติของแต่ละบริษัทเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็วในแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 49 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 นายทะเบียนมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้บริษัทจัดเก็บข้อมูลสถิติการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง เป็นรายการธรรมดาตามปีรับประกันภัย (Underwriting Year) สำหรับการประกันภัยที่มีระยะเวลาการประกันภัยเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545 เป็นต้นไป โดยมีรายละเอียดของรายงานข้อมูลตามโครงสร้างเพิ่มข้อมูลที่ได้กำหนดไว้ และให้ออกใบรายงานข้อมูลดังกล่าวผ่านสมาคมประกันวินาศภัยเป็นประจำทุกเดือน ภายในสิ้นเดือนถัดไป เพื่อทำการประมวลผลต่อไป

ข้อ 2. ให้บริษัทยื่นแบบตารางสรุปรายงานข้อมูลการประกันภัยทางทะเลและขนส่งจากการประมวลผลตามข้อ 1 ต่อนายทะเบียนเป็นประจำทุกปี ภายในวันที่ 1 เมษายนของปีถัดไปและให้เป็นไปตามแบบและรายการที่แนบท้ายคำสั่งนี้

ข้อ 3. การยื่นแบบตารางสรุปรายงานข้อมูลตามข้อ 2 ให้บริษัทยื่นเป็นเอกสารหรือทำการบันทึกการลงนามเพิ่มบันทึกข้อมูล (Computer-Media) และยื่นผ่านบันทึกข้อมูลดังกล่าวต่อนายทะเบียนแทนการยื่นเป็นเอกสารก็ได้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 10 เมษายน 2545

(นางสาวพนีย์ ธนวานิช)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสุศารัตน์ อุตครุฑ)

นักวิชาการประกันภัย 8ว

(สำเนา)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ 5 /2547

เรื่อง ให้แก้ไข เพิ่มเติม ธรรมเนียมประกันภัยอุบัติเหตุเอื้ออาทร

เพื่อเป็นการสนองนโยบายรัฐบาลในการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส และเพื่อเป็นการคุ้มครองแก่ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล กรมการประกันภัยจึงเห็นสมควรให้แก้ไข เพิ่มเติม แบบและข้อความธรรมเนียมประกันภัยอุบัติเหตุเอื้ออาทร และอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 วรรคสอง และมาตรา 30 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 นายทะเบียนจึงมีคำสั่ง ดังนี้

ข้อ 1. ให้เพิ่มเอกสารแนบท้ายสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเอื้ออาทร จำนวน 2 ฉบับ คือ เอกสารแนบท้ายว่าด้วยการประกันภัยอุบัติเหตุข้าราชการพลเรือนที่ปฏิบัติหน้าที่ใน 3 จังหวัดภาคใต้ และเอกสารแนบท้ายขยายความคุ้มครองตามแบบและข้อความที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 2. กำหนดเบี้ยประกันภัยสำหรับเอกสารแนบท้ายว่าด้วยการประกันภัยอุบัติเหตุข้าราชการพลเรือนที่ปฏิบัติหน้าที่ใน 3 จังหวัดภาคใต้ 500 บาท สำหรับจำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท

สั่ง ณ วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

(นางสาวพจนีย์ ธนวานิช)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาววสุนทิ วสินนท์)

นักวิชาการประกันภัย 8ว.

(สำเนา)

คำสั่งนายทะเบียน
ที่ ๗๔ / 2546

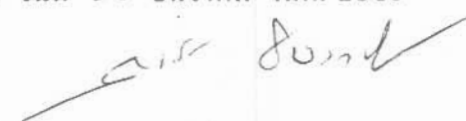
เรื่อง ให้อยกเลิกแบบและข้อความของข้อตกลงคุ้มครองและช้อยกเว้นสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุ

ด้วยกรรมการประกันภัย ได้มีการกำหนดแบบและข้อความกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเฉพาะในส่วนของข้อตกลงคุ้มครองและช้อยกเว้นขึ้นใหม่ และบริษัทได้รับความเห็นชอบแบบและข้อความของข้อตกลงคุ้มครองและช้อยกเว้นดังกล่าวจากนายทะเบียนไป ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2546 แล้ว นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้ข้อตกลงคุ้มครองและช้อยกเว้นสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุมีแบบและข้อความเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่เกิดความสับสนต่อผู้เอาประกันภัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 นายทะเบียนจึงมีคำสั่งให้อยกเลิกแบบและข้อความของข้อตกลงคุ้มครองและช้อยกเว้น แบบ อ.บ.1 และ/หรือ แบบ อ.บ.2 สำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล กรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่ม และกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุสำหรับนักเรียน นิสิต และนักศึกษา ที่บริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2546 ทั้งหมด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2546

(นางสาวพจนีย์ ชนวานิช)
อธิบดีกรรมการประกันภัย
นายทะเบียน

(สำเนา)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ ๖๖/2546

เรื่อง กำหนดแบบ ข้อความและอัตราเบี้ยประกันภัย
สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเอื้ออภร

เพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาล ที่ประสงค์จะให้ประชาชนมีหลักประกัน
ที่มั่นคง สำหรับตนเองและครอบครัว โดยจัดให้มีการประกันภัยอุบัติเหตุ ที่มีอัตราเบี้ยประกันภัยต่ำ
และผู้เอาประกันภัยได้รับประโยชน์สูงสุด และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีส่วนร่วมในการรับ
ประกันภัยอย่างทั่วถึง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 นายทะเบียน จึงมีคำสั่งดังนี้

- ข้อ 1. กรมธรรม์ประกันภัย ที่ใช้สำหรับการรับประกันภัยดังกล่าว เรียกว่า
“กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุเอื้ออภร” ซึ่งมีแบบ และข้อความ ดังที่ปรากฏท้ายคำสั่งนี้
บริษัทที่จะใช้กรมธรรม์ประกันภัยตามวรรคแรกได้ ต้องเป็นบริษัทประกันวินาศภัย
หรือบริษัทประกันชีวิต ที่แสดงเจตนาเข้าร่วมเป็นผู้รับประกันภัยต่อนายทะเบียน
- ข้อ 2. อัตราเบี้ยประกันภัย 365 บาทต่อคน (รวมภายีและอากร) สำหรับระยะเวลา
เวลาประกันภัยตลอดหนึ่งปี
- ข้อ 3. การทำประกันภัยกำหนดค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยได้ไม่เกิน 57 บาท
ต่อผู้เอาประกันภัย หนึ่งคน
- ข้อ 4. คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. 2546

(นางสาวพนีย์ ธนวานิช)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

(สำเนา)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ ๒ / 2546

เรื่อง ให้ยกเลิกแบบและข้อความ กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุประเภทผู้ขับขี่และผู้โดยสารไม่ระบุชื่อ

ด้วยกรมการประกันภัย ได้มีการกำหนดแบบและข้อความ กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุประเภทผู้ขับขี่และผู้โดยสารไม่ระบุชื่อขึ้นใหม่ และบริษัทได้รับความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวจากนายทะเบียนไป ตั้งแต่วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2545 แล้ว นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้กรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุประเภทผู้ขับขี่และผู้โดยสารไม่ระบุชื่อ มีแบบและข้อความเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่เกิดความสับสนต่อผู้เอาประกันภัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 นายทะเบียนจึงมีคำสั่งให้ยกเลิกแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุประเภทผู้ขับขี่และผู้โดยสารไม่ระบุชื่อ ที่บริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อนวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2545 ทั้งหมด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. 2546

(นางสาวพนีย์ ธนวานิช)

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุเมดี วสินนท์)

นักวิชาการประกันภัย 8 ว